

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.

Nyílt tér: soronként 20 fill.

Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő.

Kéziratokat nem adunk vissza.

A közügy és az érdekek.

Fogaras, 1907. március 2.

A közügy az, amely minden igazi honpolgárnak — legyen az bármilyen vallásu, vagy nemzetiségű — legszen-
tebb érzelme; közös oltárkép, melyet egyformán imádnunk kell s ha
azt a legesekélyebb baj is fenyegeti, azért
vérünkkel és életünkkel tartozunk adózni!

Minden városnak, vármegyének meg
vannak a maguk közös ügyei, amelyeket
ha veszély fenyeget s azt látjuk, magunk,
közjólétünk, egzisztenciánk ellen vétke-
zünk, ha azokat a kalamitásokat — minden
szó nélkül — agyon hallgatjuk s egy-
szerűen napirendre térünk felettük.

Első sorban a sajtó, a helyi orga-
num az, melynek — mint háboruban az
őrszemek — éber figyelemmel kell
kísérnie a dolgok folyását.

Ha az előőrs, az őrszem elalszik,
vagy szunnyad, nem jelezi az ellenség
közeledését, nem teljesíti kötelességét,
az már nagy baj; ilyen óriási csapás az,

ha a sajtó tétlenül, vagy az érdekszemü-
vegén nézi a dolgok folyását s az eset-
leges baleseteket, melyek káros befolyást
gyakorolnak a közügyre, agyon hallgatja,
passzív rezisztenciával viseltetik azokkal
szemben.

Mert, ahol a közügyek lazán foly-
nak s bármilyen nagyemberek ülnek
is a prezidencián, de akiknek az avatat-
lanságukból s kevés vágott dohányukból
kifolyólag anomáliák származnak ott, az
ilyen kunktátoroskodó emberek között
kell a sajtónak részrehajlatlanul suhog-
tatnia „sine ira“ eszmékben s nem
éretlen viccelődésekben izított lángpal-
losát s a gázt, a dudvát, a koreshajtaso-
kat, — mint olyan rákfénéket, melyek
a társadalom testén rágódnak s ter-
jednek — gyökerestől ki kell irtania,
el kell pusztítania a mások elrettentő
példáira!

Az a sajtó, amely mindenféle érdek-
től s politikától menten így, önzetlenül
teljesítheti feladatát, az: missziót teljesít,
ellenben, ha gyáva és egyes érdekeket

tart szem előtt: nem való a toll a ke-
zébe, csak felszerszám, nagyobb
kárt okoz a közügynek, mert nem félnek
tőle, nem respektálják s ezzel a poltron
magatartásával a közügy rovására ten-
gődik, vegetál.

A sajtón kívül fődolog az, hogy a
vezető elemek, az irányadó körök legye-
nek teljesen mentek az egyéni érde-
kektől s ne tőrjék tétlenül, összekul-
csolt kezekkel a dolgok folyását, hanem
váltatva, „viribus unitis“ — ha kell —
áldozzanak a közjólét oltáránál s ne
engedjék egyes nagy emberek ma-
gánérdekeiért veszni, pusztulni hagyni
a közügyeket.

Jelenleg csak azt a kérdést vetjük
fel e lapok hasábjain, hogy: vajjon
miféle ügyek várnak reánk, hogy azokat
minden érdektől menten szőnyegre vetve
diadalra vigyük s melyek azok az érde-
kek, melyeket háttérbe kell helyeznünk a
haladás útjáról, hogy azok a szent célok
önzetlenül, tisztán valósuljanak. A költő-
vel szólva „megbűnhődte már e nép a

TÁRCA

Templomban.

A „Fogaras és Vidéke“ számára írta: Cipra.
Kicsiny templomunkban hívő gyülekezet,
Imára kulcsolva látok minden kezét.
És szólni kezd a pap: ábrándos ifju még,
Ajkárol mint a méz árad a szentbeszéd.

Hívő, nemes lélek, bizalom, szeretet,
Manapság mindez csak csalódásra vezet!
Én, — sokszor csalódott — mosolygva hall-
gatom,
De kigyult szemekkel ül egy lány a padon.

S míg értve, rajongón, két szem összevillan,
Halk szokás hangzik kicsiny templomunkban.

A szerelem áldozatai.

— A „Fogaras és Vidéke“ számára írta: —
Herzog Albert.

Ezernyolcszáz és egy nehányat irtak, a
bethlehemi csillag feltűnése után, a mikor

egy szokatlan és megrondító eset zavarta
meg egyik erdélyi városka esőndes nyugal-
mát. Történelmünk fonálának kezdő szálai a
természet pihenésének delelő pontjáig, a kér-
déses év február haváig vezetnek vissza. Ott
van felítve a méta, egy hosszú utnak ki-
induló pontja, melynek kezdete a reménynek
és a reménnyel párosult égő szerelemnek
tüzes rózsáival, közepe a boldogságot meg-
mélyező ellenkezésnek magvaival; vége
pedig az öngyilkosság folytán kifreccsent
vérnek sötét foltjaival van borítva.

Szép téli est volt. A csillagok milliói
ékesen ragyogtak az ég boltjának azurkék
merezén. A kis városka hóval bélelt girbe-
görbe utcái pedig kéjlogve fürödtek a tele-
hold titokzatos fénytengerének néma tükré-
ben. A dermesztő hideg, melyet a tiszta,
derült ég magas fokra emelt; házaikba szo-
ritá a járó-kelöket s csak egy-egy nyikorgó
paraszt szekér fűlsértő áriája, a tele-holdat
ugató obek csaholása zavarta meg időnként
a halotti csendet.

Imitt-amott feltáruáltak a nehéz kapuk
csattogó szárnyai, melyeken keresztül bun-
dákba burkolt nő és férfi alakok siettek
szapora léptekkel a városháznak pazarul
kivilágított termei felé. Ősi szokás szerint,
egy hosszú téli estét kellemes, vidám társa-
ságban tölteni; a gondosan összeállított mű-
sor pontokban gyönyörködni; a napi terhes
munka után olesó és mégis szívet, lelket
nemesítő szórakozást keresni gyültek össze,
rendes fillérestélyüket megtartani a város
polgárai.

Ezek, az ugynevezett fillérestélyek, a
mily egyszerűek és feszesség nélküliek, ép
oly kedvesek és látogatottak szoktak lenni a
jelenben és valának a múltban is mindenütt,
a hol ilyesmik tartása szokásban van. Talál-
kozója ez a jó barátoknak, összehozója a
fiatalságnak, felpedzője igen gyakran Amor
istenke biztos ijjának. Az ifju itt találkozik
szívének választottjával és az édes anya itt
épitgeti kártyavaráit hétről-hétre hajdon
leánya jövődő boldogságának.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszü-
nteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárak-
ban. — Ára livegenként 4.— korona.

multat! Elég volt tehát a multból. Háritsuk el fejünk felől a damoklesi kardot s hozzon reánk egy boldog jövőt az új kor.

Csak hogy az isten is úgy segít ám rajtunk, ha mi sem bizzuk osztatlanul és egészen az istenség vezető kezére a dolgok folyását, hanem idejében intézkedünk s iparkodunk elhárítani fejünk felől a veszélyt, a terhes felhőket.

Uraim! korszakot alkotó, fontos lépés előtt állunk. Majd egy év óta se főispánunk, se képviselőnk nincs, akikhez fontos ügyeink elintézése céljából folyamodhassunk.

Árvaságunk, elhagyatottságunk már tovább nem tarthat: itt a tizenkettedik óra, amelyben okvetlen intézkednünk kell:

Veszélyben vagyunk!

Szervekedjünk tehát minden nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül egyesült erővel. Hívjunk össze népgyűlést, melyre szólítsuk fel egy pár nevesebb képviselőnk is, hogy azon megjelenni sziveskedjenek s a népgyűlés határozatából kifolyólag küldjünk fel egy deputációt a belügyminiszterhez s valamelyik nevesebb képviselőnk interpellálja meg a belügyminisztert az ország-házban, hogy végre lássuk már azt: miért nehezedik reánk ez a tarthatatlan helyzet?...

Uraim! a nagy községünk általalakítása előtt állunk, mi tehát a kötelességünk, mi az első lépés most? Új főispán, új magisztrátus!

Tegyünk tehát félre mindenféle egyéni érdeket, üzleti politikát, tömő-

rüljünk, szakítsunk a multtal teljesen, emancipáljuk magunkat a barátság, a reminiscenciák hatása alul s mozogjunk az új főispán kineveztetése ügyében egyesült erővel.

A rendezett tanácsú város átalakulása után érdekes és jelentőségteljes tavaszi vármegyei közgyűlés előtt állunk, ahol sok olyan fontos akta fog szőnyegre kerülni, melytől léteünk s jövőnk függ, mielőtt tehát mindezeket megérnénk mozogjunk, tegyünk, hogy ne vádolhasson bennünket a jövő!

Halmy Gyula.

Fogarasi vadászügyek.

Lapunk mult heti számában jeleztük, hogy a „Fogarasi és vidéki vadászegylet” kérvényt intézett Darányi Ignác földmivelésügyi miniszterhez, városunk diszpolgárához s ebben azt kérelmezte, hogy az egyletnek hasznos apróvadban megfogyatkozott vadászterületei benépesítésére mezei tenyésznyulakat és foglyokat adományozzon.

Ez ügyben a vadászegylet lelkes és áldozatrakész elnöke Dr. Popescu Tivadar a napokban a következő örvendetes választ kapta:

„Közvetlenül hozzám benyújtott kérvénye értesitem, hogy méltányolva a hasznos vadtenyésztés előmozdítására és okszerű fejlesztésére irányuló törekvéseit, a vezetése alatt álló fogarasi és vidéki vadászegyletnek foglyok, esetleg nyulak beszerzésére 400 korona állami segélyt engedélyezek azzal a kikötéssel, hogy a vezetése alatt álló vadászegylet területein a folyó év tavaszán kibocsátandó ezen tenyészvadak ivadékait a kellő elszaporodás biztosítása érdekében legalább két éven át

teljesen kiméli és a vadászterületet ragadozó, illetve duvadaktól állandóan és lehetőség szerint óvni fogja.”

A miniszter bőkezű és hálát érdemlő tette nem szorul dicsérő szavakra. Beszélő biznyságra, hogy terjedelmes ügykörének minden legkisebb ágazata iránt elevenen érdeklődik; hogy teljesen át van hatva a hasznos vadtenyésztés és okszerű vadóvás nemzetgazdasági érdekétől; s hogy városunk polgársága önmagát tüntette ki, midőn Darányi Ignác földmivelésügyi minisztert pár évvel ezelőtt diszpolgárai közé választotta. Jó lesz ezt nekünk fogarasiaknak emlékeztünkbe véteni!

A vadászegylet kötelessége, hogy az összeget a miniszter intencióinak megfelelőleg használja fel.

Tagadhatlan, hogy hasznos apróvadban nagyon szegény az egész Oltvölgye. Fogolyban még nem olyan vigasztalan az állapot. A kipusztításig menő üldözésüket meggátolja maga az Olt folyó, — nehéz lévén az egyik partról a másikra átjutás. Viszont az állandó és változatos földmivelés létfeltételeinek a legkedvezőbb. Máskép állunk azonban a mezei nyulállománnyal. A rendszertelen és kiméletet nem ismerő vadászás s a még irtalmatlanabb vadorzás annyira meggyérítette, hogy a Fogaras közelébe eső helyeket bátran nyultól mentéseknél tekinthetjük. S hogy a néhai bölény, hód etc. sorsára nem jutottak, csak annak köszönhetjük, hogy a más kiméletesebb kezekben levő kincstári területeken még némi védelmet s menedéket találnak. Pedig az apróvad szaporodására alig van kedvezőbb terület az országban az Olt völgyénél.

Fogaras város határáért az egylet évi mintegy 270 koronát rá fizet. Oly magas összeg, amellyel épenséggel nincs arányban a terület vadászati értéke. Nagyon helyesen járt el tehát a vadászegylet vezetősége, midőn új letelepítés útján a vadállomány növelésére s a vele járó vadóvásra gondolt. A föld-

A estély, melynek fölelevenítését tűztem ki célul különösképpen szépnek, illetve élvezetesnek ígérkezett. Kellő biztosítékot nyújtott a remélt siker érdekében már maga a rendezőség is, de főképp a szereplők jól ismert tagjai, kik nem egyszer arattak már fényes sikert.

Még hét óra s már is zsufolásig tömve a terem. Az urak és urfiak fennálva egymás hátán szoronganak, helyet adva a még folyton jövő lányos mamáknak. Vig kacaj és zugás morajlik végig a nyugtalanokodó tömegben, mely már szeretne hallani is valamit, hogy feledje némileg a zsufoltság okozta tűrheterlen meleget.

Künn felet út a kalvinista torony öreg órája, melyet benn egy hatalmas tapsvihár követ. Erre már megmozdul a rendezőség nagyérdemű, örökös elnöke is pihenő helyéről és éles csengetéssel ad jelet megnyitoul a óigányzene rákezdésére. Majd elnémulnak a hegedű fülbemászó végső akkordjai, megismétli csengését az elnök kis harangja s annak hívogató hangjára szép és bájos uri lányka jelenik meg egyik rendező karján vezetettve, a podiumon nyugvó kis asztalka mellett, mire hatalmas „éljen” zugással adózik előlegül a háttérben nyüzsgő diák sereg. Egyszerre elnémul minden hang s a zugás és moraj helyett siri csend támadt. Most Etelka, mert úgy hívták őt a földi angyalt, az ünnepelt lányok legkedvesebbikét; szét-

néz kecsesen. Arcán derű, mosoly az ajakán, szemében szüzes, ártatlan láng honol. Könnyedén meghajtja magát s a gyertyákat kissé félre tolva, a kezében tartott naplőcskát felüti és olvasni kezd.

Egy édes kis elbeszélés az, a mellyel hallgatóit szórakoztatja s egyszersmind művészi érzékét, írói tehetségét fennen ragyogtatja. Kellemesen folyó, lágyan csengő hangja betölti a termet, tárgyának érdekes volta, a szebbnél szebb gondolatoknak művészi összekapcsolása lebilincseli a figyelmet. Mindenki hallgat és mohón lesi piciny kis ajkáról az elröppenő szót. A világért nem mozogna senki, még lélegzetet is csak lopva vesz, nehogy az előadót vagy hallgatóinak figyelmét zavarja. A leányka olvas édesen tovább és minél inkább hallatja hangját, annál jobban fészkel be szelteme egyik másik hallgató lelkületébe magát.

Amott, a kályha mögötti sarokban szerényen meghuzódva, egy inkább csinosnak, mint szépnek mondható ifju áll. Elegáns külseje, derült homloka és a szemében ülő értelmi szikra uri származása, illetve tanultsága mellett állanak. Kettőzött figyelemmel csüng egész valója a teremtés e remekének, a bájjal telített női szépségnek igazi megtestülésén s kettőzött figyelemmel hallgatja a finom, női agy szülte, választékos szavakba öntött gondolatokat; melyek oly édesen zsangják füleit körül, mint szirének dala

csöndes nyári éjjelen, a hullámzó tenger sötét érvényeit.

Először látja e lánykát földi életében, először van alkalma énjének, a művelt és jószágos léleknek csalhatatlan megnyilvánulását; a szabaddá röpitett gondolatokat s az ezekben rejtőző érzelmeket vizsgálni, azokban elmerülni. És mig ott áll, mélyen nézve a lányka igéző, sötét szemébe s szövi a boldogság álom képeit; tekintetök találkozik. Etelka elpirul e nem várt jelenet hatása alatt, szemei előtt körtáncot járnak a gömbölyű betűk s egy ideig szinte zavartság érzik hangjain. Zsiga — így hívták az ábrándos ifjut — maga sem tudja mi lelte őt, de érzi, hogy e pár perc, ama pillanat, melyben szemöknek sugarai összefonódtak, egészen ujjaszülte s keblében valami oly érzés fakad, a minőt ott bent ő még sohasem érzett. Vére a szokottnál jobban pezseg, keblét boldogító érzés duzzasztja, szive hevesen dobogni kezd. Vagyis egyszerű és koresetlen szavakkal élve; a lány szépsége, megnyerő hangja, a kedves és tartalmas felolvasás, annyira elbűvölték az élet tavaszán viruló ifjut, hogy halálosan szerelmes lett beléje és kimondhatatlan vágy támadt lelkében őt, a bájos teremtést minél előbb megismerhetni. Szeretett volna egyszerre oda rohanni, szívét előtte kitarva bevallani, hogy ő erősen, kimondhatatlanul szeret. Szeretett volna mélyen azokba lángolóan égő szemekbe nézni

mivelségi minisztert pedig köszönet és hála illeti meg, hogy a szegényes anyagi viszonyokkal küzdő egyesületnek segítséget és módot adott arra, hogy tervét megvalósítsa.

Kimélni a hasznos vadat, pusztítani a kártékonyt, — minden vérbeli vadásznak szoros kötelessége. A vadászegylet ez utóbbit illetően is megtette a kellő lépéseket azért, hogy duvad pusztítására mérgezési engedélyt kért, mert a ragadozó madár és állat irtásának ennél hatásosabb módszere nem létezik. Az illetékes hatóságoktól függ, hogy az egylet ily irányu törekvéseinek útjába akadályt ne gördítsen.

X.

Mikor viziteljünk?

Fogaras, 1907. március 2.

Határozott felszólításra foglalkozunk ezzel a témával, mely csak annyiban közügy, hogy mindnyájunkra egyaránt kellemetlen sullyal nehezedeő társadalmi kötelezettség.

Szólan akarunk a vizitelősek, a látogatások mostanában divatos, ugyyszólván hivatalos idejéről és arról, vajjon okvetlenül ragaszkodnunk kell-e ahhoz — ésszerűség szempontjából.

Divat, vagy szokás az, hogy az ember fekete, ugynevezett szalonruhában (a nők selyemben) vasárnap vagy hétköznap délelőtt 11 és 12 óra között megy: „vizitálni“.

Vegyünk most egy olyan asszonyt, kinek — férje társadalmi állásából kifolyólag — alkalmazkodnia kell a társadalmi szokásokhoz, akinek azonban megbízható szakácsnéja nincs, ellenben van 4—5 gyermeke.

Micsoda kínos dolog az ilyen háziasszonyra nézve, hogy vasárnap vagy hétköznapok délelőttjén, amikor — különösen vasárnap — a templomból hazajövet a gyerekeit ellátta és felöltöztette és megy ki a konyhába, hogy az ebéd rendes legyen, no meg idején is készen legyen, ilyenkor kénytelen nekiállani, diszesen felöltözni és elmenni valahova 10 percre, ahol a háziasszony ugyanilyen kellemetlen helyzetbe kerül, mert szintén kénytelen átöltözni — hiszen rántásos, vagy hagymaszagu ruhában csak nem ülhet a szalonban — és kénytelen a látogatókat fogadni.

A déli órában való vizitelés divatját olyan emberek honosították meg, akiknek egyáltalában nincs dolguk, akiknek feleségei nincsenek ráutalva arra, hogy főzzenek, vagy utána járjanak a háztartásnak, akik azonkívül délután 4 órakor ebédelnek s így csupa unalomból is 12 óra körül mennek el egymáshoz.

De Fogarason, vagy más ilyen kaliberű helyen, ahol mindenki délben ebédel, ahol bizony minden háziasszony el van foglalva épen 11—12 óra között, sem célszerűnek, sem észszerűnek nem lehet tartanunk ezen divat követését.

Társadalmi kötelezettségei vannak az embernek, az igaz, de mihelyt nyűg az ilyen irányu kötelezettség, le kell vetni, illetve alkalmazni kell a körülményekhez, a viszonyokhoz. Azért az ilyen hivatalosabb színezetű látogatások idejét is tegyük át délutánra: 4—5 órára, amikor már minden háziasszony rendben van és szívesen elbeszélget egy

kicsit, hiszen nem kell aggódnia amiatt, hogy oda ég az ebéd, vagy megkocsmál a rántás. Vagy hogy valamelyik gyerek a konyhába szabadul és magára ránt valamilyen forró vízzel telt edényt. Vagy pláne a hü kukta: a cseléd sorba kóstolgatja az ételeket, hogy vajjon a háziasszonya jól készítette-e el azokat?!

Ez a kis változtatás sem az illem iránti tiszteleten, sem az intelligencián, a finomságon nem fog csorbát ejteni, asszonyainkat azonban egy roppantul kellemetlen tehetől mentené meg. Rajtunk áll, vitassuk meg s vigyük keresztül.

—5.

Titkári jelentés az 1906. évről.

Nagyságos Elnök ur!

Tekintetes közgyűlés!

Az alapszabály 31-ik szakasza arra kötelezi a titkárt, hogy az „Olvasó Kör“ évi működéséről és annak jelentékenyebb mozzanatairól a tekintetes közgyűlésnek beszámoljon.

A jelen alkalommal negyed ízben van szerencsém az alapszabály e rendelkezésének eleget tenni, de egyízben sem tehettem azt oly örömmel, mint a mostani alkalommal. Nem tehettem pedig azért, mert jelentésemet mindig egy szomorú kötelesség teljesítésével kellett kezdenem, megkelletvén emlékeznem kedves halottainkról.

A gondviselés szerény kis körünket e szomorú csapásoktól megkímélte s így örömmel jelenthetem, hogy a lefolyt 1906. évben sorainkból senkit sem ragadt el a kéréltetlen halál.

A „Fogarasi Olvasókör“ az 1906. év folyamán két rendes és egy rendkívüli közgyűlést tartott. A két rendes közgyűlés febr.

s kezét a kezében tartva örök barátságért, viszont szerelemért könyörögni. Óh mennyire irigyelte azt a rendezői jelvényvel ékeskedő ifjút, ki a felolvasás végeztével karját nyújtá neki, hogy a jól kiérdemelt taps és „éljen“ kiáltások moraja között helyére vezesse!

A zenekar népdalokat játszott, melyet ének szavalat s mulattató vig monolog váltogatott. Ezekből Zsigát már misen érdekelte. Ő előtte minden, de minden szörnyű unalmasnak látszott és egy valóságos örökkévalóságnak tűnt fel az az órácska, melyet a műsor többi pontja még igénybe vett.

Az öröm és izgatottság piros rózsákat feste Zsiga tojásdad barna arcára, mikor végre az asztalok és székek eltávolítását, a táncra való előkészületeket látta.

Valóban csodálatos és megmagyarázhatatlan valami, az a különös érzés, melynek bölcsője a szív és a mit így hinak: szerelem. Erről azt modja irodalmunk egyik koszos alakja: „születik néha ok nélkül, él a mig a kedve tartja és meghal néha épen olyan ok nélkül.“ „Olyan a szerelem, — mondja egy másik, — mint a vallás; a ki belemerül martyrja lesz!“ A szerelemnek illetően való meghatározása talál a jelen alkalomra is.

Vajjon mi volt az ok, mely az ifju szívében lappangó szikrának lángot adott? Mi volt szülő oka annak az ellenállhatatlan

varáznak, mely őt, az erős férfit foglyává tette, önuralmát vasnál erősebb békókbe verte? Hisz talán nem is látta ma estig őt, vagy ha igen, az csak jelentéktelen utcai találkozó lehetett régen, a mikor az egyik még kurtaruhás iskolás leány, a másik újdonsült diákoska volt. Azóta egyáltalában nem is láthatta, mert mint ambiciosus jogász gyerek a kolozsvári egyetemen a corpusz jurist bujta. Tehát mondhatjuk, hogy sohasem volt együtt találkozásuk ez ünnepies pillanatig, sohasem érezte Zsiga e lánykát magához ily közel, sohasem hallotta hangját, sohasem volt alkalma bámulni istennői termetét gömbölyű arcát, a rózsaszín ajkat és az ígézet perzselő lángjában uszó két szemet. Először nyújtá most azt a boldogságot a sors, hogy vele foglalkozhassék, szemeit rajta legeltethesse. Most sem beszélt még vele, csak látásból ismerte és mégis, az az ifju, kinek szívében még egy rövidke órával előbb teljes esend honolt, nem volt többé a régi, átváltozott. Betelt valója igaz szerelemmel, mely éget mint a nap; perzsel mint a láng; sebez mint a kard, mely egyaránt képes birtokosát; szelid báránnyá, vagy dühös orozslánná, élni vágyóvá, vagy öngyilkossá tenni. Kértem tehát: mi volt ez okozatnak, a Zsiga szívében fogamzott szep-lőtlen, szent érzelemnek szülő oka? . . . Vagy talán ez is ok nélkül született?

Lett légyen bár akármilyen is életadója,

annyi bizonyos, hogy megszületett és élni vágyott.

A következő percben már ott látjuk Zsigát is az örvendezők között, a mint a boldogságtól megittasodva a lány karosú derekát átkarolja s táncol úgy, a mint életében még sohasem táncolt. A miről egy pár perccel előbb maga elé bámulva ébren álmodott; az most valóra vált. Ott volt közvetlen közelében annak, a ki után szívszakadva vágyott, beszélgethetett vele s tánc közben gyöngéden magához szorítva érezhette hajfűrtjének bódító illatát, forró lehetétét.

Együtt látjuk őket egész este sétálva, táncolva, mintha csak évek hosszú sora óta ismerősök, jóbarátok lettek volna. Szó nélkül is megérti mindkettő, hogy szívök egymásért dobog szemeiknek ama véletlen találkozására és, hogy érzelmeik rokonok. Mindkettőnek szívéből fölzáll egy elnyomott sóhaj, mely mélyen hallgat s mégis ilyformán beszél: „Szeretem . . . végtelenül szeretem . . . imádom őt . . . vajha örökkön örökké közelében lehetnék!“

Tizenkettőt ütött a kálvinista torony öreg órája. Az estély is véget ért. Szétoszlott a vidádó kis csoport, nem egy pár vitt magával édes emlékeket, de édesebben aligha gondolt valaki vissza e pár órára Zsigáéknál.

(Folytatása következik.)

hó 11-én és december hó 30-án az alapszabályok értelmében hatáskörébe utalt ügyekben hozott érdemleges határozatokat. Hozott határozatai közül, mint fontosabbat felemlitem a február hó 11-iki közgyűlés ama határozatát, amellyel kimondotta, hogy még az 1905. évben, egy kaszinó építése céljából megindított aláírási íven aláírt tagjait, — az építés eszméjének végleges elejtése folytán — az aláírással járó kötelezettségek alul felmenti.

A rendkívüli közgyűlés március 4-én tartott meg és egyetlen tárgya egy új alapszabálytervezet letárgyalása volt, amelyet a közgyűlés egyhangulag el is fogadott. Ezen új alapszabálytervezetet a belügyminiszter 1906. évi június hó 7-én 52768. szám alatt jóváhagyta és így a december 30-iki rendes közgyűlés ennek értelmében megejtette a tisztújítást.

A tisztújító közgyűlés bizalmával ismételtén a kör régi tisztviselőit s választmányának majdnem ugyanazon tagjait ajándékozta meg és így a kitüntetés és bizalom ez újabb megnyilvánulása arra enged következtetni, hogy a közgyűlés, a kaszinó tisztviselőinek és választmányának működésével, azok vezetésével és irányításával egyetért.

Nem hagyhatom említés nélkül ama körülményt, hogy az új alapszabályok életbe lépése folytán az 1906. év végével „Olvasó Kör“-ünknek ismételtén egy lapja záródott le. Ha visszapiillantunk e társadalmi egyesület immár 33 éves működésére és küzdelmes multjára, megállapíthatjuk azt, hogy 33 év alatt címét most már negyedikben cseréli fel. A megalapításkor, az 1874. év október hó 8-án a „Magyar Kör“ címet viselte, amelyet 1879. évi április hó 9-én a „Fogarasi Polgári Kör“ címmel cserélt fel. Az 1890-ik évben teljesen új alapszabályokkal „Fogarasi Olvasó Kör“ címen újra szerveződött, míg az 1906. év végén 16 évi működés után e címet ismét letette, hogy mint „Fogarasi Kaszinó“ folytassa tovább működését.

Az igazgató választmány a lefolyt év folyamán hét rendes ülést tartott, amely üléseiben folyó ügyein kívül 10 esetben hozott érdemleges határozatokat.

E hozott határozatok közül egyesek fontosságuknál fogva a felemlítésre is érdemesek, nevezetesen a villanyvilágítás bevezetésére vonatkozó. A villanyvilágítást az „Olvasó kör“ saját költségére vezette be, ahhoz a kör helyiség tulajdonosa nem járult hozzá. A tulajdonos csakis a külső vezetékek költségeit viselte és azoknak is 8°/_o-át, azaz évi 20 koronát „Olvasó Körünk“ kénytelen fedezni.

Választmányunk másik felemlítésre méltó határozata az, amellyel az italmérésnek bevezetését határozta el. E határozat értelmében olvasó körünk az 1906. évi április havában italmérési engedélyt nyert és ezen engedély alapján az elnökség az italmérést meg ugyanazon hóból bevezetve, tagjainak a kör helyiségében olcsó és jó borral szolgál. Az italméréssel járó befektetések elenyészően csekélyek, az évi italmérési illeték 14 kor. és így olvasó körünknek abból kára és anyagi vesztesége nincs, mert az abból befolyó jövedelem a befektetési és kezelési költségeket teljesen fedezi.

Választmányunk gondoskodását és fő-törekvését a kaszinó házbér ügyének végleges és célszerű rendezése képezte. Miután házbérszerződésünk a folyó év szeptember havában lejár, a választmány már idejében kívánt

volna gondoskodni egy megfelelő, céljainknak teljesen alkalmas helyiségről.

E fontos kérdésben bizottságot küldött ki, amely bizottság a kör jelenlegi házigazdájával, valamint Stoff Péter háztulajdonossal is több ízben tárgyalt s fáradságos és reális munkát végzett ugyan, azonban a kérdést még annyira előkészíteni nem volt képes, hogy a tekintetes közgyűlés elé konkrét javaslattal léphetne.

Az 1905. évben megkezdett társasvacsorák az 1906. évben is több ízben rendezettek és pedig 5 férfi társas-vacsora volt és két társas-vacsorán hölgyek is vettek részt. E társasvacsorák egyike tombolajátékkal, a másika hangversennyel volt egybekötve s úgy erkölcsileg, mint anyagilag is várakozáson felül sikerültek s az azokon résztvevők minden egyes alkalommal egy kedélyesen és kellemesen eltöltött est benyomásával távoztak.

Olvasó körünk január hó 13-án egy színi előadással egybekötött nyilvános jellegű táncestélyt is rendezett, amelynek tiszta jövedelme 259 korona 48 fillér volt. (Hát az áprilisi színelőadás, amely a „Páris“-ban volt? Hiszen erkölcsileg és anyagilag is nagyon jól sikerült! Szerk.)

Körünk olvasóközönségének rendelkezésére állott 7 fővárosi magyar és 3 német politikai napilap, 1 bécsi német politikai napilap, 2 magyar, 1 német szépirodalmi, 4 magyar, 1 német élelapp, 2 vidéki magyar politikai és 2 vidéki hetilap, 1 vidéki német és 1 román lap, összesen 26 lap és folyóirat. Körünk az 1906. év folyamán az „Uránia Magyar Tudományos Egyesület“-be rendes tagként belépve, ennek folyóiratát az „Uránia“-t is az olvasóközönség rendelkezésére bocsátotta.

Olvasó körünknek az 1906. év elején 72 alapító, 47 résztvevő és 42 katonatiszti tagja volt. Az év folyamán belépett 20 alapító, 5 résztvevő tag. Alapítónak lett 7 résztvevő tag. Eltávozott 5 alapító, 5 résztvevő, kilépett 2 alapító tag s így az 1906. év végén volt körünknek, most már az új alapszabály szerinti elnevezéssel 93 rendes, 41 rendkívüli, 40 katonatiszti, összesen tehát 174 tagja.

A pénztár bevétele volt 4686 korona 55 fillér, ellenben a kiadás kitért 3464 kor. 29 fillér és így a pénztári felesleg az év végén 1224 kor. 26 fillér mutat fel, amelyet az 1905. év végén kimutatott 160 korona 01 fillér pénztári felesleggel egybevetve, a lefolyt év mérlege 1053 korona 25 fillérrel volt az előző évinél kedvezőbb.

Ami olvasó körünk látogatottságát illeti, örömmel jelenthetem, hogy az, a nyári időnyit kivéve, elég látogatott és élénk volt s hogy a kölcsönös egyetértést, a barátságos jó viszonyt a lefolyt év tartama alatt semmi sem zavarta meg, sőt a társas összejövetelek a tagokat összább hozták, tömörítették.

Ime tekintetes közgyűlés ennyi az, mit Olvasó Körünk 1906. évi működéséről szívesen tehetek szerint jelenthetek. És most, midőn tiszteletteljes jelentésem szíves tudomásul vételét tisztelettel kérem, azon őszinte óhajom kíséretében fejezem azt be, hogy új elnevezés, új cím alatt újonnan szervezett kaszinónknak legyen Isten áldása és egy cél felé törekvő, egyöntetű, békés munkálkodásunk virágoztassa föl kaszinónkat és boldogítsa szeretett édes hazánkat.

Fogaras, 1907. január hó 27.

Zankó Emil,
titkár.

H I R E K.

A kártyaszzenvedély ellen.

A hazárdjáték tiltott, büntetendő cselekmény, ezt minden ember tudja és épen úgy tisztában vannak ezzel a hatóságok, mint az igen tisztelt hazárdjátékosok. De hogy ettől eltekintve vigan folyik a legmerészebb szerencsejáték is, az sem titok a hatóságok előtt és hivatalosan csak azért nincs róla tudomásuk, mert nem akarják. S hogy mennyi visszaélés, mennyi rettentő bűn követték el épen Fogarason ezen nem akarás rovására, arról tanuságot tehetnek a kávéházak, lebujsok stb. Hogy mégis miért türik ezeket, igazán érthetetlen, megfoghatatlan. A lebujsok büzös légkörében nagyon sok a gyom, ezeknek szerencsétlen alakjait a kártyaszzenvedély nem kevésbé pusztítja, mint az alkohol, ha tehát ezeken a helyeken kérlelhetetlen megtorlással jár el, nagyon üdvös munkát végez a rendőrség.

De ez a megtorlás csak szórványos, ha véletlenül megcsipnek egy kártyázó kompaniát esetleg, de nem bizonyosan, megteszik a szükséges lépéseket. Ez pedig nemcsak nem elegendő, hanem nagyon is kevés. Razziákat kell rendezni direkte abból a célból, hogy az ilyen hazárdjátékos kompaniákat leleplezzék. De ne maradjon meg ez a vizsgálat csak a lebujsoknál, hanem feljebb, magasabb körök helyiségeibe is be kell tekinteni, mivel kétféle mértéket alkalmazni annál kevésbé szabad, mivel itt ezen kárhozatos szenvedély veszedelme még sokkal nagyobb. A kártya határozottan társadalmi bűnné, betegséggé nőtte ki magát és a rendőrség, csendőrség erkölcsös funkciót teljesít akkor, ha ezt a szenvedélyt megengedhető keretek közé szorítja. A törvény megadja erre a módot, csak alkalmazni kell ezt, annyival is inkább, mert már tavaly egy ilyen alkalomkor kiirtuk, hogy a járásbiróság szigoruan ellen fogja őrizni a kártyabarlangokat.

—ő.

— Nyilvános nyugtázás és köszönet. Dr. Halász László ügyvéd Ceglédre az elmúlt héten 5 koronát küldött Halmy Gyula fgimn. tanár, szerkesztő kezéhez, a fogarasi ref. nőegylet estélye alkalmából, utólagos felülfizetésként, mely összeget címzettől kézhez kapva, ez uton nyugtáz és érte a jótékony cél érdekében hálás köszönetet mond a nőegylet elnöksége.

— Halalozás. Sulyos csapás érte Dr. Benedek Arthur árvaszéki elnök családját. Neje, született Greguss Illa, a Sepsiszentgyörgyön. febr. 24-én elhunyt Gidófalvi Gidófalvy László földbirtokosban nagyatyját gyászolja, amennyiben Dr. Benedekné édesanyja: özv. Gregussné, leánya a most elhunyt, köztisztviselőben állott 48-as honvédfőhadnagynak. 87 évet élt a munkás, derék aggyastyán, akit a Dr. Benedek családon kívül még két gyermeke és ezek családja és két testvére, meg a kiterjedt rokonság gyászol.

Sok ilyen nemes férfi öregszik, hal el közülünk, vajjon a mai felületes kor nevel-e kárpolitást érettek?

— **Áthelyezés.** A pénzügyminiszter Nékám Dezső késmárki és Véber Pál fogarasi kir. adótitiszteket saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

— **Felolvasás az alkoholizmusról.** A mint értesülve vagyunk Hirschhorn Frigyes folyó hó 3-án a „Páris“ szállodában megtartandó fillér estélyen felolvasást fog tartani az alkoholizmus ellen.

— **Az iparos ifjak önképző köre II.** fillérestélyét ma vasárnap, márc. 3-án tartja a Párisban. Ezuttal a program a következő. 1. Felolvas Dr. Zalai János tanár. 2. Szaval Nieveld Lujza. 3. Énekel Fülöp Juliska. 4. Szaval N. N. 5. Kuplékat énekel Sebestyén Károly. Az első estén felülfizettek: Sebők Samu tanár 2 kor. N. N. 50 fill. N. N. 50 fill. Sámuel Lajos 50 fill. Peja János 50 fill. Dr. Ruzs Kornél 50 fill. összesen 4 kor. 50 fill. melyet ezuton köszön és nyugtáz az elnökség.

— **A legkedveltebb arcszépítő,** mely joggal viseli a felülmulhatatlanság jelzőjét, kétségtelenül a híres Földes-féle MARGIT-CRÉME, mely valóban meghódította a világ hölgyközönségét, urak is használják, mert teljesen ártalmatlan, a bőr mindennemű tisztátlanságát, szeplőt, pattanást, mitessert stb. néhány nap alatt eltávolítja és az arcot üdévé, fiatalá varázsolja. Nemcsak az arcbőrt, hanem a nyak, váll és kéz fehérítésére, finomítására is használják. Hölgyeink elragadtatással szólnak bámulatatos hatásáról. Nagy tégely 2, kicsi 1 kor. Kapható minden gyógyszerárban, de óvakodni kell az utánzatoktól. Rostán küldi az egyedüli készítő Gutori Földes Kelemen gyógyszerész Arad.

— **A fogarasi „Kereskedők és kereskedő ifjak köre“** f. évi február hó 24-én d. u. tartotta meg saját helyiségeiben ifj. Novák János elnöklete alatt ez évi rendes közgyűlést, amelyen Farkas Lajos titkár röviden jelentést tett a „Kör“ egyévi történetéről. A jelentés kapcsán megemlékszik a „Kör“ volt titkárának Izsák Arminnak időközben történt eltávozásáról és méltatja nevezettnek a „Kör“ megalapítása és fejlesztése körül kifejtett maradandó tevékenységét. Jelenti egyuttal, hogy a választmány az elnökség útján Izsák Arminhoz — érdemeinek erkölcsi jutalmazása képen — meleghangú köszönőlevelet intézett és hogy helyettesítésével Herschdörfer Izidor v. tagot bízta meg a választmány. Ezután ifj. Borsai Ferenc pénztárnok és Kaosinka Julián gazda jelentést tesznek a „Kör“ vagyoni viszonyairól, melyet a közgyűlés köszönettel tudomásul vesz. A tisztviselők és a választmány lemondása után, a közgyűlés megejti az új választást, melynek eredményeként: elnöké ifj. Novák János, alelnöké Thierfeld Dávid és János Ernő, titkárokká Farkas Lajos és Herschdörfer Izidor, pénztárnokká ifj. Borsai Ferenc választott meg; gazda Kaosinka Julián lett. A választmány csekély változással az eddigi maradt. Az ülés végén Hirschhorn Frigyes indítványára a közgyűlés ifj. Novák János elnöknek a „Kör“ érdekében kifejtett örökbecsű fáradozásáért egyhangulag óriási lelkesedéssel jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezzel a gyűlés véget ért.

— **A jegyzők szolgálati ideje.** Komárom vármegye törvényhatósága átiratot intézett a vármegyékhez, amelyben a jegyzők szolgál-

lati idejének viszonylagos beszámítását kéri áthelyezés esetén. A szolgálati idő ezen viszonylagos beszámítása különösen a nyugdíj szempontjából fontos és jogos kívánalom a községi jegyzők részéről.

— **A beteg rabok kórházba kísérése** alkalmával — a belügyminiszter legutóbbi rendelete szerint — a csendőrkíséret mellőzendő.

— **A tolonc.** A belügyminiszter rendeletileg szabályozta országsszerte a tolonc-ügy rendtelenségeit és utasította a hatóságokat, hogy a tolonc-ügyre vonatkozó rendeleteket szigorúan tartsák be.

— **Búcsu.** Szomorúan búcsuzunk lapunk egyik kitűnő, lelkes és igazán hivatott munkatársától: Weisz Ferentől, aki a brázi füreszgyár pénztárosa volt s tavaly nyári ott időzésünk alatt felébredt szívében a vágy a régen, hűtlenül elhagyott bohémélet, az újságírás után. Az üzleti számokkal telt rideg íróasztal mögött megpróbálta, hogy tolla a régi könnyedséggel írja-e lelke érzéseit és, hogy a bohém-muzsa nem vált hűtlenné hozzá, ezt lapunk olvasói tapasztalhatták. De méltányolták tehetségét a fővárosban is, ahol régebben hírlapíró volt és márc. 1-étől egyik előkelő napilaphoz szerződve, biztosított ekzsztencia mellett, fokozott erővel lát igazi hivatásához, amelyet lapunk ébresztett fel újra benne. Szerencsét, boldogságot kívánunk. Isten vele!

— **Megszűnt lapok.** Csak nemrégiben adtunk hírt olvasóinknak, hogy a „Familie“ az erdélyi románok ez előkelő, szépirodalmi, régi lapja a román újév alkalmával megszűnt. Most ismét egy régi lap megszűnéséről adhatunk hírt. Mint Nagyszébenből írják, a 123 év óta fennálló Hermannstädter Zeitung napilap megszűnt. Okul a nyomdászstrájkot adta a kiadó, de a valódi okot ki tudná megállapítani annyi ellenkező híresztelés között?!

— **Tolvaj cseléd.** Kosztea Véta cselédleány február hó 10-én gazdájától Neumann Jakab brázi koresmárostól megszökött, ellopván gazdájától ruha- és asztalneműeket. A csendőrség a tolvaj cselédet Ilény községben elfogta és a lopott tárgyakat megtalálta s a bűn útjára tért cselédet a fogarasi járásbírósnak átadta.

— **Késelő legény.** Szávu Ruszu kopacseli éjjeliőr, amidőn folyó hó 15-én éjjel a község utcáján kurjongató és garázdálkodó legényeket csendre intette, Bulger G. György kopacseli legény megtámadta és karját bicskájával átszurta.

— **Elűtötte a szán.** A 22-én tartott hetipiac alkalmával a sertesvásártéren felügyelet nélkül volt Mardán György szánja. A lovak a disznók visitásától megvadulva elszaladtak s a Huréz-utcába vágattak, ahol Banuc Miklós galaci cigányt elűtötték.

— **Verekedés.** Jakab Ferenc és Szinteán Miklós városliget-utcai lakók Bukovenszky György fogarasi lakóst e hó 22-én súlyosan megverték.

— **Értesítés.** A fogarasi korcsolyázó egyesület vezetősége értesíti az egyesület tagjait, hogy az idény befejeződve, a korcsolya pavillonban űrzött korcsolyák házhöz szállítása folyó hó 2-án és 3-ikán történik. Űrzési díjjal havonként 1 korona fizetendő. Esetleges panaszok dr. Zankó Géza pályamesterhez intézendők.

— **Jégtörő Mátyás.** Február 24-én volt Mátyás napja, amikor a hagyomány szerint vége a télnek, e napon olvadni kezd a hó és rohamosan megyünk a tavasz felé. Nos

ez idén alaposan rácafolt Mátyás a százesztendőös jövendőmondóra. Abnormisan kemény és hosszú telünk sehogy sem respektálta Mátyás napját és egyre hosszabb és hidegebb lesz a tél, olyan hosszú és hideg, amilyenre még azok a bizonyos „legöregebb emberek“ is alig emlékeznek.

— **Baleset.** Farkas Vilmos bérkocsis kétlovas fogatával e hó 22-én a Bruckenthal-utcában Majeruc Anna fogarasi lakóst elütötte. Nevezett súlyos sérülést szenvedett.

— **Verekedés.** Nep János telekirécsai lakósnál Ihás János fejszenyelet csináltott. Mikor utána ment a nyél még nem volt kész. Ezért kérdőre vonta Nepet, aki dühbe jött és a fejszével úgy vágta fejbe Ihását, hogy az földre zuhant. Az eset a járásbírósnak bejelentetett.

— **Vonatkisiklás.** Február hó 24-én szombaton este a Nagyszében Kiskapus között járó személyvonat Vizakna és Ladamos között a vágányról kisiklott. A forgalom megakadt, de emberéletben kár nem történt.

— **Tudomásul.** Egy idő óta egyes háztulajdonosoknak, hogy stájerolhassanak a lakberek terén, egész vesszőparipájuk lett az: hogy áprilisban-juniában jön a pénzügyigazgatóság, a: „házzamat ennyiért és ennyiért már nem adhatom ki“ stb. Hát — hiteles forrásból vett értesülésünk szerint — úgy a stájerolóknak, mint a lakóknak is tudomására hozhatjuk, hogy a pénzügyigazgatóság idehozatalának az ügyét: bizonytalan időre elhalasztották. Egy idő óta ez jó szállóige, illetve „mumus“ volt a „hauzherek“ ajkán, de a lakók ne üljenek fel ezután erre a „slagwortra.“

— **Iparos önképzőkör estélye.** Az iparos ifjusági önképzőkör úgy látszik hivatásának a magaslatán áll. Tudja, hogy mikép kell a hasznosat a kellemessel összevegyíteni, midőn egyrészt estélyei által szellemi táplálékot nyújt tagjainak másrészt olcsó pénzért kedélyes estét szerez. Igazán csak örvendeni kell, hogy az iparos osztály, különösen a fiatalok igyekeznek önmagát képezni, s a munka mellett a szellemi élvezetekre is gondol. Igen talpraesett, bár nem tökéletes fillérestélyt rendezett a múlt vasárnap is. A központot Sebők Samu főgimnáziumi tanár felolvasása képezte, ki „hogyan kell a nőket megnyerni“ címen előadást tartott. Ép azért felolvasása nem egy kerek egészet alkotott, hanem főképen a szerelem meghatározásai s korlátai közt mozgott. Mindenesetre saját álláspontját fejtegette a szerelem szövvényes ösvényén. Nagyon érdekes volt s a hallgatóság szívesen hallgatta és tapsolta. A második szám Bodnár Rózsika sikerült szavalata volt. Mindenesetre szükséges, hogy ily szavalások alkalmával máskor nagyobb hallgatóság előtt próbáljanak először, kik előzőleg az esetleges hibákat megmondják. Simon Katica és Simon József igen ügyes monológot adtak elő óriási tetszés mellett. A hatás megvolt, de tán a férfi a színpadon a szerepbe beleélve magát komolyabb lehetett volna. Egy tercett zárta be a sikerült estélyt, amiből kiderült, hogy jóhangu iparos legényeink vannak, a baj csak az volt, hogy nem volt aki vezesse őket. Egyébként igen kedélyes, szép este volt és hogy oly jól sikerült ezt főképp az ügyes rendezés s a szereplők talpraesettségének köszönhetjük.

—abc.—

— **Haladás.** A vall. és közokt. m. kir. miniszterium mindenképen megpróbálta, hogy

a más anyanyelvű és vallású hitoktatókat rábírja a vallásban magyar nyelven való tanítására. Ez azonban soha sem sikerült. A mi gimnáziumunknál legutóbb az ev. ref. unit. róm. kath. és izr. hitoktatók fizetésjavítást kaptak. A román és szász hitoktatók azonban nem. Mikor ez ügyben folyamodást intéztek a miniszteriumhoz, azt a választ kapták, hogy mihelyt magyar nyelven tanítják vallásukat, azonnal kapnak fizetést. Mint értesültünk, ez a változás most megtörtént, amennyiben a szász tanulók az isk. év második fele óta magyar nyelven tanulják a vallást. Örvendetes jelenség lenne az, ha a románok is követnék a szász hitoktatók példáját, hogy egy okol és egy pásztor lenne itt a hazában: a magyar nyelv!

— **Pang a gazdaság és ipar.** A kemény, hideg tél miatt, aminőre még az ükapánk is csak hallomásból emlékeznek — pang az ipar. A nyári és őszi munka után elég lett volna eddig a téli pihenő, már itt lenne az ideje a szántásnak, vetésnek, de hiszen még hóval vannak takarva a mezők, — ahol ugyan fagyva nincs, — ez pedig nem engedi meg, hogy a rendes mezőgazdasági munkálatokat teljesíteni lehessen. Csak most a munka helyett még mindig tart a pihenés ez pedig nem igen van ügyére a gazdának akkor, midőn a dolognak ideje lenne. De az ipari munkák is erős hátrányt szenvednek a kemény tél folytán. Az építkezések teljesen szünetelnek és szünetel a tevékenység, melyet a szabadban kellene teljesíteni. Ezt pedig megsínylik a munkások és a munkaadók egyaránt. De hát hiába, nincs mentesség, ez ellen hiába appellálunk, a felsőbb körökben így intézték el az idei tél ügyét és ez a határozat most már jogerős, vagy kevés ott fent a fűtőanyag?! . . .

— **Megtagadott jóváhagyás.** A belügyminiszter a belényesi román dalosegyesület alapszabályainak jóváhagyását megtagadta, főképp az egyesület Bukarestben rendezett magyaraellenes tüntetése miatt.

— **A vasutasok.** A kormány tudvalevőleg fél millió koronát engedélyezett a vasutasok megjutalmazására a teli telerős forgalom lebonyolításáért. E jutalmat már legközelebb megkapják a vasutasok, akik azonban nem valami nagyon örülnek az ajándéknak, mert ebben fizetésrendezésük újabb elodázását látják.

— **A tavasz jels.** Máskor a tavasz hirdetője szokott lenni az előljárásnak az a hirdetés, hogy a kerttulajdonosok, kötelesek — 100 kor. bírság terhe alatt — a gyümölcsfákra a hernyófészkeket lepusztítani. Sajnos ez idén a hirdetés még nem jelenti a tavasz közeledését!

— **A fegyver.** Az előljáróság közölte, hogy mindennemű fegyvert, még a kis szobapisztolyokat, forgópisztolyokat is köteles az illető tulajdonos bejelenteni a szolgabíróknál, illetve engedélyt kérni a fegyvertartásra.

— **Vigyázatlanág.** Hiában áll a rendőr az utcán, nem ügyel fel kellően. Az elmúlt héten a huréz utcában egy öreg asszony ment a kocsiuton, mert a gyalogjáró roppant sikos és vizes volt. Utána vágtatott egy szombatfalvai ember két lovat hajtva a kovácshoz. A lovak vágtatva mentek a havas uton, a lassan menő asszony nem hallotta a zajt, a kocsis pedig nem kiáltott, hogy menjen félre, így a vágtató lovak leütötték az idős asszonyt. Szerencsére, vélet-

lenül nem történt kéz, vagy lábtörés, de azért súlyos ütést kapott a szegény asszony, a havas, fagyos földön. Talán városban laknánk vagy mi a szász? Szabad itt a sok iskolás gyermekkel teli uton vágtatva hajtani rendőr uraim?

— **Betöréses lopás.** A mint magán uton értesültünk egy nagysárosi lakos kárára múlt hó 26-án éjjel a galaci cigányok nagyobb összegrugó betöréses lopást követtek el. A helybeli esendő őr legénysége az összes cigányokat elfogta és a bűnjeleket kézre kerítette.

— **Népesedési statisztika.** 1906. dec. hónap, amely kellemetlen hónap volt, ami tulajdonképpen nem is újság, ha meggondoljuk hogy — nagyon, hideg volt, esett a sok hó, grasszált az influenza: születtek, meghaltak, ki-be vándoroltak az emberek. A jóból kevés volt, a rosszból sok, mint közönségesen. Megszaporodtunk 55.025 lélekkel, de meg is fogytunk 44.720 emberrel. A házasságok statisztikája: 7811. Keresztény zsidó házasság kötött 58, 26 esetben a menyasszony volt zsidó, 32 esetben a vőlegény.

— **A benzín mérsékelt eladási árát** illetőleg a kereskedelemügyi miniszter a hazai kereskedelmi és iparkamarákat arról értesítette, hogy a benzinmotorral dolgozó kisiparosok és kisgazdák részére rendelt adómentes benzín mérsékelt eladási ára múlt évi dec. hó 1-től folyó évi június 1-ig terjedő időszakra, illetőleg további intézkedésig mértémszánként 20 (husz) K-ban állapított meg.

Kérje ingyen

Is bérmentve magyar nyelvű, gazdálkodásról szóló főirányítást, 8000-nél több rajzzal, mindennemű nikkell-, ezüst- és aranyórák, valamint mindennemű zsidó arany és ezüst áru k. hangszerek, acél- és bórak stb.-ről eredeti gyári árban.
Nikkel remontoir óra K 3.—
System Roskopf patent óra K 4.—
Svájci eredetű system Roskopf patent K 5.—
Bejegyzett „Sas Roskopf” nikkell rem. K 7.—
Ezüst remontoir óra „Glória” művel K 7.00
Ezüst remontoir óra dupla fedéllel K 11.50
Ezüst óra K 2.00. Konyhaóra K 3.—
Schwarzwaldi óra K 2.50. Kakukóra K 8.50
Minden óráért 3 évi irásbeli jótállás. — **Nin-**
osen kockázat! Beszerelés megengedve,
vagy a pénz vissza!

KONRAD JÁNOS
Élő óragyár és szótűklési ártnáz,
Brux 1422 szám. (Csehország.)

Nyilttér.

E rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

A „Fogaras és Vidéke”
tekintetes szerkesztőségének

Helyben.

Lapjuk 8. számában megjelent s ránk vonatkozó közlemény adatainak helyesbítése céljából értesítjük, hogy a villamos telep építésének pénzügyi műveleteit a „Magyar Kereskedelmi Bank” bonyolította le s hogy a telep nem részvénytársaságé, hanem kizárólagos tulajdonunk.

A győri „Accumulator gyár részvénytársaság”, mint alvállalkozó átvette a telepnek terveink szerint való felépítését, ugyiszintén 1907. április haváig a házi berendezések elkészítését is. Nevezett cégnek kötelessége a három rosszul működő főtéri ivlámpa helyett is újakat állítani, ami még e hó folyamán meg is fog történni.

Ami az állítólagos panaszokat illeti, forduljon a t. közönséges kizárólagosan az Olt-u. 24. sz. a. levő irodánkba s mi minden megokolt esetben a bajnak gyors orvoslásáról gondoskodunk.

Teljes tisztelettel
Rösler és Fischer.

TARKA KRÓNIKA.

A meregetőhöz.

Paródia.

Hová merült el szomszédom villája
Mi az, mit széles tájunkban keres?
Talán szegény, leölt sertés hurkája
Min a koca önzsirja rengedez?
Tán a jövőnek holdas fátyolába,
Ijesztő éhség réme jár feléd
S nem bizhatol e disznó dus torában
Mem ehétel, amennyi fér beléd?
Nézd a világot: annyi milliója
S közöttük jó gyomru oly kevés
A disznóság a gyomor megrontója,
Mely ily torért, estig nem enni kész.
Mi az, mi embert boldoggá tehetne?
A töltelék? Legyen bár mint özön,
A telhetetlen elmerülhet benne
S nem fogja tudni, hogy van szivőrom.
Kinek kolbász kell, nem vesz ki tömeget,
Az enni vágyó tálba nem tekint
Zsirt vesz, ki sok zsirt nagy mohón megevett
Csak a szerénynek nem hoz gyomra kint.
Ki jó gyomru, ki szörnyen éhes volt,
Ki torca szomját el nem égeté,
Kit pörce, füstölt hus, zsír el nem varázsolt
Tálban javát csak olyan lelheté.
Ne nyulj, ne nyulj hát oly sokat a tálba,
Egész koca nem a mi birtokunk
Amennyit a has felfoghat magába,
Sajátunknak csak annyit mondhatunk
E káposzta nagy tenger egy kebelnek
Mégférhetetlen oly kicsiny tanyán,
Hullámin töltelékek is lebegnek
Szagától felrémül a szivmagány.
Ha van egy jó darabka a kezében
Szomorú disznósajt, amit szeress,
Maradj az élvel kináló közelben
És szebb, nagyobb falatot ne keress.
Disznófület ne add el hosszú hurkán
Melyet kezében hasztalan szorítsz,
Várt üdv helyett majd csak mohó hasad fáj
Ha hast, tömérdek kolbászoknak nyitas.
Vedd, oh vedd ki már a tálból villádat
Ugy térjen az meg mint elszánt madár,
Mely visszatér, ha lele egy zöldágot,
Egész erdő viránya csalja bár.
Maradj tányérodon villáddal, késeddél
Barátod arcán hozd fel a derüt,
Ha annyit ettél, mindenét ne edd el
Ne hagyj előtte csontot, töpörttyüt!

Vigyázz!

A napokban egy este 17 fokos hidegben három uri köntösben levő atyafi bandukolt a Ferenc József tér kocsiján s jobbra-balra ugyancsak méregették az utcákat. Közülök az egyik lepottyant, oda megy a másik s fel akarja segíteni, de az egyensúlyt elveszítvén, rá esik ő is.

Eközben, míg ők ott erőlködnek a legalsó megpillantja a honvéd patrollokat az utcán, elkiáltja magát a földön fetrengő atyafi:

— Vigyázz, balra át — szalutálj!

Céljukat el is érték, mert a patroll tényleg figyelmes lett és végre felsegítette a saját lábukra felállni nem bíró embereket.

Az illendőség.

Valami tanuzási ügyben citált fel egy vidéki parasztembert a helybeli járásbíró. Az idézés reggel 9 órára szól, de a lelkiismeretes

atyafi már 7 órakor ott üldögélt a hivatal előszobájában. Unalmában, — meg hogy olyan rettenetesen dohányos lélek, nagyokat köp az egyik sarok felé, óvatosan kikerülve a fehér porcelán köpöcsészét. Orosz János uram egy darabig nézi, de aztán rámondul:

— Hé bácsi!

— Tessék!

— Hallja, mi a fenét köpköd maga a padlóra, nem látja ott az orra előtt azt a csészét?

— Már instálom, azért, hogy szegény ember vagyok ne tessenek olyan illetlennek tartani. Hiszen annyi eszem csak van, hogy nem rondítok belé abba a tiszta leveles-tálba!

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre és cikkekre nem válaszolunk.

R. Fogaras. Azt tanulja meg, hogyha valaki a polémia válaszában a személyeskedés terére viszi át a tollharcot, annak „mindig vesztett pere van” s szellemi szegénységről tesz tanubizonyosságot. Adatokkal, érvekkel kell támaszkodni vagy cáfolni s nem viccekkel!

Cipra. Helyben. Ez utóbbi küldemény nem vált be!

V. S. Miskolc. A pompás tollal megírt tárcát megkaptuk s legközelebb közölni fogjuk. Köszönjük, üdvözlöt.

V.-né J. L. Miskolc. Régen várakozunk már valamiféle küldeményre, de hiába. Kérjük, ha van, küldjön Fogarasnak is valamit. Várjuk. Üdvözlöt!

Cz. L. Zernést. Mire véljük a hosszú hallgatást. Talán csak nincs valami baj?

Magyar határőr Nagyszében. A cs. példányokat várjuk, de nem érkeznek. Meghalt a leányzó, vagy csak aluszik?

Borsodmegyei lapok. Legközelebb cikket és tárcát is küldünk. A „H. Gyula” címre szóló szerkesztői üzenet — nem régen — nekünk szolt? — Nem hisszük! — Üdv!

Nem közölhetők: „Örület”, „Enyhülés”, „Édes apám”, „A havasokon” stb.

Kritikán aluliak: „Március idusán”, „Tavaszi felé” (elriasztja a tavaszt vele, az istenért!) „Szépet veszek, bakter leszek, csunyát veszek, baktert veszek!” stb. . .

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

THIERFELD DAVID.

Fogarasvármegye.

Sárkány község.

Sz. 156—907. Kj.

Hirdetmény.

Alólírt község előljárósága által ezennel közbírré tétetik, hogy Sárkány községe vásárlóhelypénzszedési jogát 3 egymásután következő évre és pedig 1907. évi március hó 15-től 1910. évi március hó 14-ig terjedő időre nyilvános szóbeli árverés útján bérbe adja.

Az árverés 1907. évi március hó 9-én d. e. 10 órakor a község hivatalos helyiségében meg fog tartatni. Árverezni szándékozók 1800 korona kikiáltási ár 5%-át bántépénzül az árverést tartó hatóság kezébe letenni kötelesek.

Az árverési feltételek a község hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt betekintheők.

Sárkány, 1907. február 18.

Az előljáróság:

Hochmann Izidor,
kjsz.

Michael Kirr,
bíró.

Köhögés!

Ki ezt figyelmen kívül hagyja,
— önönmaga ellen vétkezik. —

Kaiser-féle

Mell-cukorka

a 3 fenyővel.

Orvosilag kipróbálva és ajánlva:
köhögés, elnyalkasodás

és rekedtség ellen.

4512 hitelesített bizonyítvány
tanúsítja, hogy megtartják azt,
amit ígérnek.

20 és 40 filléres csomagokban kaphatók:

Hermann P. János és Dr. Kontes-
veller K. urak gyógyszer-tárában Fogaras.

Egy tanuló
felvétetik
a könyvnyomdába.

KÖHÖGÉS, REKEDTSÉG ÉS HURUT ELLEN NINCS JOBB A
R É T H Y-féle

Pemetefü-cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk
és határozottan RETHY-félét kérjük, mivel
sok haszontalan utánzata van.

1 DOBOZ 60 FILLÉR.
Csak RETHY-félét fogadjunk el!

Hölgyek

— részére nélkülözhetetlen! —

Legjobb szépítőszert a

Földes-féle MARGIT CRÈME

Pár nap alatt biztosan eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtakát (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és az arcot fehérré, simává varázsolja, üdit és fiatalít.

Ára: kis tégely 1 korona, nagy 2 korona.

Kiváló toilett-cikkek: Margit-hölgypor (3 színben) 1.20 kor., Margit-szappan 70 fill., Margit-fogpép 1 kor., Margit-arcvíz 1 kor. Kapható minden gyógyszer-tárában, drogeriában és illatszertkereskedésben.

Postán utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése után küldi a készítő: Földes Kelemen, Arad.

Főraktár Fogarasban: Dr. Kontes-
veller K., Hermann P. J.,
Steinburg A. P.

Páratlan és eső-
dús hatású.

Óvakodjunk
utánzatoktól.

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

A legjobb gyümölcsfa oltvány.	Kifogástalan szőlőoltványok.
80.000 gyümölcsfa oltvány 1 millió gyümölcsfa-alany. 1 millió előkerítés csemete. Setalórték • Diszserjék • Rózsák Bogyógyümölcsök stb.	2 millió szőlőoltvány. Európai és amerikai sima és gyökeres szőlővesszők stb. Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.
EGYESÜLT FA- és SZŐLŐOLTVÁNYISKOLÁK FISCHER ÉS TÁRSA, és AMBROSI M.	

THIERFELD DÁVID

könyvnyomda, könyv-, papir-, zeneműkereskedés, nyomtatványraktár
FOGARASON.

Ajánlja ügyvédi, bírósági és közigazgatási nyomtatvány raktárát.

Oly nyomtatvány, mely raktáron nincs, a legrövidebb idő alatt szállítatik. — Továbbá:

névjegyek, címkártyák, eljegyzési és

esküvői értesítők, meghívók, magán

és üzleti levélpapírok, levélborítékok,

számlák, fakturák, memorandumok,

étlapok, körlevelek, gyászlapok, fal-

ragaszok s mindenféle nyomtatványt.

Izléses kiállítás! Olcsó árak!

Gyors szállítás!

Mindennemű író- és levélpapírok a legjutányosabb gyári árakon.

A fumei és péterfalvi papírgyárak raktára.

Kiváló minőségű és legmagasabb szilárdságú Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Fogarason kapható: Gebauer W., Schul H. és Thierfeld L. urak kereskedéseiben.

Ny. Thierfeld Dávid könyvnyomdájában, Fogarason.